

at foreslaa noget almindeligt i saa Henseende. Det kan være høist rimeligt, at det lægevidenskabelige Fakultet, eller Undervisningsraadet paa Landbohøjskolen delegerer et af sine Medlemmer til at se Protokollerne efter — thi det er ikke nødvendigt, at de indsendes, og alt opnaas derved, som man kan ønske sig med Hensyn til Protokollernes Betydning. Jeg mener derfor, at man fuldstændig kan berolige sig med, at alt, hvad de almindelige instruktorske Regler om Myndighedernes Forhold til hinanden i denne Henseende kan medføre, er holdt aabent; det berører, forandrer og ændrer denne Lov slet intet i.

Jeg kan i alt væsentligt erklære mig enig i det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til Spørgsmaalet om de kold- og varmbloedige Dyr. Det er i ethvert Fald et Fremtidsspørgsmaal, hvad der kan gøres for de koldblodige Dyr; det foreligger ikke nu, og det bør ikke foreligge nu; Forholdene ere ikke modne dertil, og jeg beroliger mig dermed; om de nogeninde blive det, bliver et andet Spørgsmaal. Jeg beroliger mig imidlertid ligesom det ærede Medlem med den Udtalelse, der foreligger fra Videnskabsmændenes Side, at der, efter hvad vi kunne bedømme, ikke er saa stærk Smerte forbunden med, hvad der tilføjes disse Dyr, som hvad der tilføjes de varmbloedige Dyr. Men naar det er Tilfældet, maa det ærede Medlem ogsaa anerkende det som en Konsekvens, at Lovforslaget slet ikke taler om koldblodige Dyr, og jeg vil, for at der ingen Tvetydighed skal være, eller for at undgaa Misforstaaelse, sige, at det kan ikke antages, at disse Demonstrationsforsøg gælde om alle mulige Dyr. Efter Forslaget, som det foreligger i Betænkningen, hedder det: „Ved Foretagelsen af de i § 1 nævnte Forsøg bliver at iagttage“, og § 2 angaar derfor kun de samme Dyr. Jeg tror, det vilde medføre en stor Forvirring og foregribe, hvad der maa være Fremtiden forbeholdt, om man paa dette ene Punkt endog saa vilde drage andre Dyr ind, end Lovforslaget ellers omhandler; det vilde føre til forskellige vanskelige Spørgsmaal, som vi nu kunne udflyde. Man vil fra Videnskabsmændenes Side i mange Tilfælde sige: Vi vide ikke, hvorledes vi overhovedet skulle, og om vi overhovedet kunne bedøve disse Dyr. Jeg tror, man konsekvent kan sige, det maa være Fremtiden forbeholdt.

Med Hensyn til bakteriologiske Forsøg og deres Stilling, er det Udvalgets Mening virkelig at begunstige dem saa meget, som Forholdene rigtig og naturligt kræve; men vi have ikke ment, at Begunstigelsen skulde gaa saa vidt, og det tror jeg heller ikke,

Videnskabsmændene fornødtigvis kunne kræve, at de ganske undrages fra Loven, og særlig fra Reglen i § 1 om Bemyndigelse til at foretage dem. Jeg ser ikke nogen Nødvendighed for yderligere at begunstige dem ved at fritage dem for Protokolførelsen; thi som det ærede Medlem (Casperen), der saa stærkt fremdrog det, bemærkede, føres der efter al Sandsynlighed en Journal for de videnskabelige Formaalets Skyld; den Protokol, her er omtalt, har ganske vist nærmest til Hensigt at være til Oplysning for de paagældende Myndigheder, men den er ikke i og for sig tænkt som en anden Protokol end den Journal, der er ført for de videnskabelige Formaalets Skyld. Og kan den bakteriologiske Journal føres af videnskabelige Formaalets Grunde, tror jeg ikke, det vilde være til overdrevet Gene at forlange en Protokol; jeg tror ikke, at den behøver at saa noget mere Indhold, end om den føres af den anden Grund. Det har i alt Fald foreløbig været Udvalgets Standpunkt, og vi ville jo nu kunne overveje, hvorvidt vi ville fastholde det til 3dje Behandling. Jeg tror ikke, der er andet, der behøver at tilføjes fra min Side.

Th. Nielsen: Ja, jeg kan jo være meget tilfreds med det Svar, jeg har faaet. Der er kun en lille Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig, og jeg kan jo sige der, at den ærede Ordfører vel har formel Ret endog saa i, at Bedøvelsesreglerne gælde ikke de koldblodige Dyr. Hvorledes jeg vil stille mig overfor dette, er et Spørgsmaal, jeg skal tage under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling.

Overfor den ærede Justitsminister vil jeg bemærke, at jeg slet ikke betvivler, at han i teknisk Henseende har brugt det rette Udtryk, naar han siger, at Dyr have ikke nogen Ret; det er meget muligt, men det forholder sig jo saaledes her som ved andre Lejligheder, at de Herrer Jurister og Teknikere paa alle Omraader have et andet Sprog og andre Udtryk end vi Lægefolk. Jeg er for Resten meget vel tilfreds med, at Dyrenes Ret — i alt Fald efter, hvad der er udtalt af den ærede Minister, er nogenlunde ordnet ligesaa godt som den Ret, der gælder for de døde, og jeg vil tilføje for Idioter og sindssyge ogsaa. Den ærede Justitsminister vil vist indrømme, at de heller ikke ere ganske stikede til at være repræsenterede herinde. Ikke desto mindre ere vi Lægefolk vistnok enige om at sige, at baade Idioter og sindssyge ogsaa bør have deres Ret, men repræsenteres af dem selv kunne de jo ikke, og de kunne jo heller ikke paatale